

Odbor dopravy a silničního
hospodářství

Dle rozdělovníku

Oddělení silničního hospodářství

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
1. 8. 2024	Mgr. Petra Šohajková	KUZL 68550/2024	KUSP 44713/2022 DOP/PŠ

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a dále podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání podaných **Obcí Jarohněvice, IČO: 00544515, Jarohněvice 83, 768 01 Jarohněvice, a Správou železnic, státní organizací IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1**, zastoupenou **Oblastním ředitelstvím Ostrava Muglinovská 1038/5, 702 00 Ostrava**, rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru Občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 11. 4. 2022 č.j.: MěUKM 030602/2022, sp. zn. MěUKM 091762/2021/13/PO, kterým bylo ve výroku I. podle § 37a zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o zrušení úrovněového křížení dráhy s pozemní komunikací – „železniční přejezd „P7312 na trati Kroměříž – Zborovice“, evidenční km 5,593, na parc. č. 138/1 v katastrálním území Jarohněvice, a dle výroku II. tohoto rozhodnutí uloženo Správě železnic, státní organizaci, jako žadateli, aby došlo k fyzickému zrušení „železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice“, až po získání kolaudačního souhlasu nebo pravomocného kolaudačního rozhodnutí ke stavbě „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“, jejíž součástí bude úprava zabezpečení na přejezdu P7313, rozšíření přejezdu o chodník a také úprava a napojení souběžné místní komunikace na parc. č. 752/1 katastrální území Jarohněvice, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 4. 2022 č.j.: MěUKM 030602/2022, sp. zn. MěUKM 091762/2021/13/PO, ruší a věc se vrací správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, k novému projednání.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím správní orgán v řízení podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích rozhodl ve výroku I. o zrušení úrovněového křížení s pozemní komunikací – železniční přejezd „P7312 na trati Kroměříž Zborovice“, evidenční km 5,593, na parc. č. 138/1 v katastrálním území Jarohněvice, ve výroku II. tohoto rozhodnutí pak žadateli uložil, aby došlo k fyzickému zrušení „železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice“ až po získání kolaudačního souhlasu nebo pravomocného kolaudačního rozhodnutí ke stavbě „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“, jejíž součástí bude úprava zabezpečení na přejezdu P7313, rozšíření přejezdu o chodník a také úprava a napojení souběžné místní komunikace na parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice.

Toto rozhodnutí bylo oznámeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh je vymezen v § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Proti shora zmíněnému rozhodnutí podala obec Jarohněvice (dále jen „odvolatel I.“) dopisem ze dne 19. 4. 2022, doručeným správnímu orgánu téhož dne, odvolání. Dle odvolatele I. je rozhodnutí správního orgánu v obou jeho výrocích nepřezkoumatelné a nezákonné.

Ve výroku I. napadeného rozhodnutí správní orgán totiž uvedl jako účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu pouze žadatele.

S ohledem na to, že z § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích vyplývá, že účastníkem řízení o povolení zrušení železničního přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází, odvolatel I. má za to, že za účastníka dle § 27 odst. 1 správního řádu měla být označena i obec Jarohněvice, která je vlastníkem pozemní komunikace a rovněž se na jejím území nachází rušený přejezd. Tím, že správní orgán nesprávně vymezil okruh účastníků ve výroku rozhodnutí a jednoho z nich opomněl, založil podle jeho názoru nezákonnost uvedeného rozhodnutí.

V této souvislosti se odvolatel I. odkázal na ustanovení § 68 odst. 1 a 2 správního řádu, podle kterého *Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami se označují názvem a sídlem.* Zákon tedy stanoví, které části musí rozhodnutí obsahovat a jako jednu z povinných náležitostí výrokové části uvádí označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Následně odvolatel I. odkázal na § 67 odst. 1 správního řádu, konkrétně, že se rozhodnutí vždy musí vztahovat ke jmenovitě určené osobě nebo osobám. Jde dle jeho názoru o otázku splnění pojmového znaku rozhodnutí a neuvedení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu ve výrokové části by mohlo být důvodem pro zrušení rozhodnutí. K tomu ještě doplnil úvahu, že ve výjimečných případech, kdy je v řízení větší počet esenciálních účastníků, a hrozí, že uvedením všech těchto účastníků a jejich označením podle požadavků zákona přímo do textu rozhodnutí by v konkrétním případě došlo k značnému znehlednění celého rozhodnutí, je možné ve výrokové části odkázat na zvláštní přílohu, ve které budou účastníci označeni podle § 68 odst. 2. Tuto přílohu je třeba považovat za nedílnou součást výrokové části rozhodnutí.

Dle odvolatele I. správní orgán pochybil rovněž tím, že z odůvodnění rozhodnutí není jednoznačně seznatelné, kdy zahájil řízení.

Napadené rozhodnutí je v této části zjevně vnitřně rozporné. Zatímco ve výzvě k seznámení se spisem správní orgán uvedl, že řízení bylo zahájeno na základě žádosti žadatele ze dne 20. 7. 2021, ze spisového materiálu plyne, že Správa železnic, státní organizace, podala žádost dne 25. 10. 2021. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je pak uvedeno, že dne 31. 8. 2021 podal žadatel žádost o zrušení železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice, ev. km 5,593 v katastrálním území Jarohněvice, který kříží místní komunikace na pozemcích parc. č. 747/2, 752/1 v katastrálním území Jarohněvice. Vyjasnění okamžiku zahájení řízení podle jeho názoru nepřispělo ani odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde správní orgán na str. 2 tohoto rozhodnutí uvedl, že citují: „...protože pro posouzení objízdné trasy je uvedená skutečnost podstatná, správní orgán dne 12. 1. 2022 řízení usnesením přerušil“ nebo „Správní orgán obdržel potřebné doklady, proto dne 23. 2. 2022 pod č. j. MěUKM 016367/2022 oznámil zahájení řízení“ (konec citace).

Správní orgán při vydání napadeného rozhodnutí dle jeho mínění porušil také povinnost stanovenou mu v § 68 odst. 3 správního řádu, a to když žádným způsobem nezdůvodnil výrok II. tohoto rozhodnutí, ve kterém žadateli uložil, aby došlo k fyzickému zrušení „železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice“, až po získání kolaudačního souhlasu nebo pravomocného kolaudačního rozhodnutí ke stavbě „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“, jejíž součástí bude úprava zabezpečení na přejezdu P7313, rozšíření přejezdu o chodník a také úprava a napojení souběžné místní komunikace na parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, což lze považovat za podstatnou vadu řízení.

V závěru svého odvolání proto odvolatel I. navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání.

Dne 25. 4. 2022 podala odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí Správa železnic, státní organizace (dále jen „odvolatel II.“).

Odvolání odvolatele II. směřuje proti II. výroku napadeného rozhodnutí, jímž mu byla stanovena podmínka pro zrušení přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice, evidenční km 5,593, na pozemku parc. č. 138/1 v katastrálním území Jarohněvice (dále též „přejezd“).

Dle jeho názoru je podmínka stanovená ve výroku II. tohoto rozhodnutí nesplnitelná. Dokumenty obsažené v této podmínce nemůže totiž ze strany stavebního úřadu obdržet v situaci, kdy součástí stavby „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“ je zrušení přejezdu P7312 a tento zrušen nebude.

Proto odvolatel II. správnímu orgánu navrhl, aby pomocí institutu autoremedury upravil II. výrok napadeného rozhodnutí tak, aby k fyzickému zrušení přejezdu mohlo z jeho strany dojít již v momentu získání souhlasu se zkušebním provozem stavby definované výše, případně, aby věc postoupil odvolacímu orgánu a ten napadený výrok zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně.

Správní orgán přezkoumal shora uvedená odvolání z hlediska jejich včasnosti a přípustnosti. Jelikož z těchto hledisek závady neshledal a neshledal ani důvody pro postup podle § 87 správního řádu, v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu. Učinil tak dopisem ze dne 30. 5. 2022 č.j.: MěUKM/047686/2022, doručeným odvolacímu orgánu dne 1. 6. 2022.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jeho souladu s právními předpisy, a v rozsahu námitek podaných odvolateli, přičemž z předloženého spisu zjistil následující relevantní skutečnosti:

Dne 31. 8. 2021 byla Městskému úřadu Kroměříž, odboru služeb, doručena žádost Správy železnic, státní organizace, Oblastní ředitelství Olomouc (dále též „žadatel“) o zahájení řízení podle § 37a zákona o pozemních komunikacích a vydání rozhodnutí ve věci zrušení železničního přejezdu P7312 na místní komunikaci – obslužné, evidenční km 5,593 na trati Kroměříž – Zborovice v katastrálním území Jarohněvice.

Podle této žádosti je železniční přejezd, který je předmětem shora uvedené žádosti, zabezpečen pouze dopravními značkami A32a – výstražný kříž pro železniční přejezd jednokolejný a dopravní značkou P6 – stůj dej přednost v jízdě, vlevo trati. Dopravní obslužnost přilehlých pozemků dostatečně zabezpečuje jiný vhodný příjezd. K přístupu k nemovitostem, k němuž je využívána pozemní komunikace, je možné využít jinou vhodnou trasu, která není delší než 5 km a nevede přes přejezd s nižším stupněm zabezpečení, ale přes železniční přejezd P7313, evidenční km 5,816, který je zabezpečen PZS. Po vydání kladného rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu bude přejezdová konstrukce snesena se souhlasem Drážního úřadu, jako příslušného stavebního úřadu, a dojde k technické úpravě komunikace, včetně úpravy svislého dopravního značení, na náklady Správy železnic, státní organizace.

Následně správní orgán dne 18. 10. 2021 postoupil předmětnou žádost usnesením z téhož dne, pod č.j.: MeUKM/073343/2021/02/PO z důvodu vlastní věcné a místní nepříslušnosti obecnímu úřadu Jarohněvice k vyřízení.

Obecní úřad Jarohněvice sdělením č. j. 42/2021 ze dne 21. 10. 2021 informoval nadřízený správní orgán o tom, že z důvodu vyloučení všech úředních osob z řízení není způsobilý projednat předmětnou žádost. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, na shora uvedené reagoval vydáním usnesení ze dne 27. 10. 2021, č. j.: KUZL 75512/2021, kterým projednáním a rozhodnutím ve věci řízení podle § 37a zákona o pozemních komunikacích o zrušení úrovněového křížení dráhy s pozemní komunikací – železničního přejezdu „P 7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice“, namísto nezpůsobilého obecního úřadu Jarohněvice pověřil správní orgán.

Následně si správní orgán v souladu s § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích vyžádal dne 26. 11. 2021 závazná stanoviska od dotčených orgánů – od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, k posouzení vhodnosti objízdné trasy, a od Drážního úřadu, pracoviště Olomouc, k posouzení stupně zabezpečení železničního přejezdu P7312.

Drážní úřad, sekce infrastruktury, územní odbor Olomouc, vydal dne 30. 11. 2021 ve věci souhlasné závazné stanovisko pro účely řízení o zrušení železničního přejezdu P7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice na pozemku parc. č. 138/1, křížícího místní komunikaci na pozemcích parc. č. 747 a 752/1, vše v katastrálním území Jarohněvice.

Drážní úřad v tomto závazném stanovisku uvedl, že náhradní trasa po zrušení přejezdu je navržena přes přejezd P7313, který je v současné době zabezpečen dle ČSN 73 6380 Železniční přejezdy a přechody a ČSN 34 2650 ed.2 Železniční zabezpečovací zařízení – Přejezdová zabezpečovací zařízení přejezdovým zařízením světelným se dvěma výstražníky umístěnými na dvou stožárech výstražníků, tedy vyšší kategorií zabezpečení z hlediska zajištění bezpečnosti provozu dráhy a drážní dopravy a bezpečnosti účastníků provozu na pozemní komunikaci. Zrušením přejezdu P7312 dojde i ke snížení hlukové zátěže, protože nebude dávana návěst „Pískej!“ během jízdy drážního vozidla. V současné době musí totiž osoba řídící drážní vozidlo před přejezdem označeným výstražným křížem dávat zvukové znamení (návěst „Pískej!“). Samotné odstranění přejezdu bude pak řešeno podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Rovněž Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Kroměříž, v závazném stanovisku ze dne 5. 1. 2022, č. j. KRPZ-124465-2/ČJ-2021-150806, vyjádřilo souhlas s navrženým vedením objízdné trasy, neboť je splněna zákonná podmínka délky objízdné trasy do 5 km přes železniční přejezd s vyšším stupněm zabezpečení, přičemž je umožněna dopravní obslužností okolních pozemků u přejezdu P7312 navrženého ke zrušení.

Dne 6. 1. 2022 žadatel vyrozuměl správní orgán o tom, že došlo ke sloučení dvou organizačních jednotek, Oblastního ředitelství Ostrava a Oblastního ředitelství Olomouc do jedné – Oblastního ředitelství Ostrava.

Dne 12. 1. 2022 byl do spisu vložen podnět Drážního úřadu k provedeným stavebním úpravám komunikace parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice, vyjádření Správy železnic, státní organizace, k odstranění stavby komunikace parc. č. 752/1 a 159/2 v katastrálním území Jarohněvice, a pozvánka na jednání vyvolané Správou železnic, státní organizace.

Z příloženého vyjádření Správy železnic, státní organizace, ze dne 4. 8. 2020, n. zn: 16094/2020-SŽ-OŘ OLC/KIJ vyplývá, že v rámci stavby „Komunikace na parc. č. 752/1 a 159/2 katastrální území Jarohněvice“ byly provedeny stavební úpravy (oprava asfaltového krytu vozovky) místní komunikace v obci Jarohněvice v délce cca 220 m mezi železničním přejezdem P7312 (km 5,593 – zabezpečen výstražnými kříži) a silnicí III. třídy 43220 s napojením v blízkosti železničního přejezdu P7313 (km 5,816 – světelné PZZ bez závor na komunikaci III/43220. Uvedenými úpravami byl zhoršen předchozí nenormový stav napojení komunikace u obou výše zmíněných železničních přejezdů. Není dodržena minimální vzdálenost křížovatky od nebezpečného pásma přejezdu dle ČSN 73 6380, čl. 5.2.1. Napojení místní komunikace na silnici III/43220 v blízkosti přejezdu P7313 bylo provedeno takovým způsobem, že se po uvedených stavebních úpravách zakružovací oblouk křížovatky nachází blíže k nebezpečnému pásmu přejezdu. Při odbočování vozidel z místní komunikace vpravo (směrem k přejezdu) tak hrozí poškození výstražníku a ohrožení bezpečnosti drážní dopravy. Z pozvánky na jednání od Správy železnic, státní organizace, ze dne 29. 11. 2021 je pak zřejmé, že tato organizace připravila zadání investiční akce na rekonstrukci přejezdu P7313 v km 5,816 na trati Kroměříž – Zborovice, v rámci které chce mimo jiné dořešit dopravní situaci v dané lokalitě, a to zejména realizací úpravy zabezpečovacího zařízení s doplněním závor včetně realizace chodníku přes železniční přejezd a následně také úpravu napojení místní komunikace vedoucí podél koleje s vyústěním na silnici II. třídy.

Protože správní orgán shledal, že žádost předložená žadatelem neposkytuje dostatečný podklad pro její posouzení, vyzval žadatele k jejímu doplnění.

Správní orgán ve výzvě uvedl, že k žádosti byl doložen návrh objízdné trasy, ta je vedena přes železniční přejezd P7313, který kříží silnici III/43220, k níž je připojena místní komunikace parc. č. 752/1 v katastrálním

území Jarohněvice, jež dle stanoviska vydaného Správou železnic, státní organizace, dne 4. 8. 2020 pod sp.zn. 16094/2020-SŽ-OŘ OLC/KU k akci „Odstranění stavby komunikace na parc. č. 752/1 a 159/2 katastrální území Jarohněvice“ není v souladu s ČSN 736380 čl. 5.2.1. Toto stávající křížení neodpovídá normovým hodnotám, a proto správní orgán požádal o upřesnění kroků, které budou učiněny, aby navržená trasa byla v souladu s příslušnými normovými hodnotami, zákony a byla bezpečná pro uživatele. Rovněž požádal o sdělení, ve které fázi může dojít ke zrušení železničního přejezdu P7312.

V návaznosti na výše uvedené správní řízení o žádosti žadatele přerušil. Učinil tak usnesením ze dne 12. 1. 2022 č.j.: MěUKM/003268/2022.

Žadatel na výzvu správního orgánu reagoval dopisem ze dne 8. 2. 2022, n. zn: 5515/2022-SŽ-OŘ OVA-ST OLC, v němž uvedl, že po jednání s městem Kroměříž (12/2021) zpracoval zadávací podklady pro DUSP na stavbu „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“. Součástí této stavby je úprava zabezpečení na přejezdu P7313, rozšíření přejezdu o chodník a také úprava napojení souběžné komunikace vedoucí k přejezdu P7312, který bude v rámci této stavby zrušen. Nakonec doplnil, že chystá soutěž na výběr zhotovitele DUSP, a termín zpracování DUSP počítá do konce roku 2022 s následnou realizací ve 3Q roku 2023.

Následně správní orgán dopisem ze dne 23. 2. 2022 č.j.: MěUKM 016367/2022 vyrozuměl účastníky řízení o zahájení řízení dle § 37a zákona o pozemních komunikacích; současně nařídil v místě rušeného železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice ústní jednání na den 11. 3. 2022.

Dne 11. 3. 2022 proběhlo nařízené ústní jednání, jehož se zúčastnili zástupci Správy železnic, státní organizace, Oblastního ředitelství Ostrava, a starosta obce Jarohněvice.

Z ústního jednání byl vyhotoven protokol, dle něhož je železniční přejezd funkční, označený výstražnými kříži a značkou P6 „STOP“. Železniční přejezd kříží zpevněná cesta s krytem z asfaltobetonu. Přejezd slouží chodcům k zastávce a k obsluze nemovitostí.

Správa železnic, státní organizace, potvrdila, že se zpracovává projektová dokumentace na úpravu železničního přejezdu P7313 (křížení se silnicí III/43220). Konkrétní návrh zatím nemá k dispozici. Obec Jarohněvice při ústním jednání uvedla, že nesouhlasí se zrušením železničního přejezdu P7312. Došlo by tím ke zhoršení bezpečnosti na dráze a zamezilo by se řádnému zpřístupnění nemovitostí a došlo by ke znepřístupnění složkám záchranného systému.

S ohledem na to, že správní orgán usoudil, že jsou již shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí ve věci, dopisem ze dne 17. 3. 2022 č.j.: MěUKM 023321/2022 vyzval účastníky řízení, aby se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámili s podklady rozhodnutí; pro uplatnění jejich procesních práv jim přitom stanovil lhůtu 5 dnů od doručení tohoto dopisu.

Na tuto výzvu reagovala jen obec Jarohněvice.

V dopise ze dne 21. 3. 2022 č.j.: 102/2022 obec Jarohněvice správnímu orgánu vytkla, že ve výzvě k seznámení se s podklady správní orgán uvedl, že řízení bylo zahájeno na základě žádosti žadatele ze dne 20. 7. 2021, přičemž ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel podal žádost dne 25. 10. 2021. Správní orgán tak měl dle jejího názoru na základě žádosti ze dne 25. 10. 2021 oznámit všem dotčeným účastníkům řízení dle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích zahájení správního řízení v dané věci. Na podporu své právní argumentace použila obec Jarohněvice rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2004 č.j.: 5 A 125/2002-73, dle kterého správní řád sice nepředepisuje formu a náležitosti prvního úkonu správního orgánu vůči účastníkovi řízení, z povahy věci však vyplývá, že se musí jednat o úkon (oznámení) adresovaný budoucímu účastníkovi řízení, z něhož je patrné zahájení správního řízení, jakož i jeho důvod. Absence takového úkonu má za následek, že správní řízení nebylo vůbec zahájeno.

Obec Jarohněvice napadá i závazné stanovisko Policie ČR, Dopravního inspektorátu Kroměříž, zasláné správnímu orgánu dopisem ze dne 5. 1. 2022 č.j.: KRPZ-124465-2/ČJ-2021-150806. Podle jejího názoru tato písemnost totiž není po obsahové ani formální stránce závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu.

Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko pouhý úkon učiněný správním orgánem (dotčeným orgánem) na základě zákona a není samostatným rozhodnutím ve správním řízení, ale jeho obsah je závazný pro výrokovou část meritorního rozhodnutí správního orgánu. Závazné stanovisko je tak zásadní pro další

postup rozhodování v dané věci, neboť meritorní rozhodnutí musí být vždy v souladu s vydaným závazným stanoviskem. Správní řád proto závazná stanoviska oficiálně za správní rozhodnutí nepovažuje, stejně jako s ním harmonizované zvláštní předpisy.

K tomu obec Jarohněvice doplnila, že Nejvyšší správní soud pod tlakem žalob a kvalitně zformulovaných žalobních argumentů začal závazná stanoviska považovat za správní rozhodnutí. Tento názor má podle ní již povahu ustálené judikatury, viz například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 24/2009-205 ze dne 8. října 2009, kde se uvádí: „V *intencích této judikatury je tedy třeba na podkladové úkony vydané v rámci územního řízení, které jsou závaznými stanovisky, nahlížet jako na samostatná rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s.ř.s. Jejich nezákonnost tedy není možné podle § 75 odst. 2 věty druhé s.ř.s. namítat až v žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu o oprávněm prostředku směřujícího vůči územnímu rozhodnutí, nýbrž takové námitky je nutné uplatnit v samostatné žalobě podané proti takovému podkladovému úkonu.*“ (konec citace).

Dále obec Jarohněvice namítla, že obecní úřad Jarohněvice v působnosti silničního správního úřadu příslušného podle § 40 odst. 5 písm. b) zákona o pozemních komunikacích v řízení dle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020, o zrušení železničního přejezdu č. P7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice, na základě žádosti, kterou dne 13. 9. 2019 podala Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha, rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu již dne 29. 7. 2021, že řízení vedené ve věci zrušení železničního přejezdu č. P7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice na pozemku parc. č. 138/1 v katastrálním území Jarohněvice se zastavuje, neboť žadatel Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, vzal žádost ze dne 13. 9. 2019 v plném rozsahu zpět.

V závěru svých námitek doplnila obec Jarohněvice, že nesouhlasí se zrušením železničního přejezdu P7312 bez adekvátní náhrady, neboť jeho zrušením by došlo k zamezení přístupu a příjezdu k nemovitostem jejich vlastníků a došlo by k zamezení příjezdu k těmto nemovitostem i pro vozidla integrovaného záchranného systému.

Správní orgán se dle jejího mínění dosud nezabýval nejen četností využívání přejezdu, ale ani náročností objízdné trasy. Z uvedených důvodů proto požadoval, aby správní orgán nepovolil zrušení železničního přejezdu P7312.

Rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatelé podali odvolání, správní orgán vydal dne 11. 4. 2022 pod č.j.: MěUKM 030602/2022, sp.zn.: MěUKM 091762/2021/13/PO.

V napadeném rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh řízení, zmínil podklady pro vydání rozhodnutí, které hodnotil a poté se zabýval námitkami vznesenými obcí Jarohněvice.

K námitce spočívající v rozporu v datech přijetí žadatelovy žádosti a údajů uvedených ve spisu správní orgán uvedl, že obdržel předmětnou žádost dne 31. 8. 2021, listina je datována ke dni 25. 8. 2021. V seznámení s podklady rozhodnutí č.j.: MěUKM 023321/2022 bylo skutečně chybně uvedeno datum podání žádosti ke dni 20. 7. 2021 (správně k 31. 8. 2021) a také datum usnesení vydané Krajským úřadem Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, pod sp.: KUSP 72638/2019/DOP/JD ke dni 31. 8. 2021 (správně mělo být dne 27. 10. 2021). Tyto skutečnosti však nemají podle správního orgánu žádný vliv na dané řízení. Účastníci řízení shora popsaným pochybením rozhodně nebyli poškozeni nebo zkráceni na svých právech, která jim náleží podle správního řádu.

K námitce vztahující se k formě závazného stanoviska dotčeného orgánu vydaného Policií ČR, Dopravním inspektorátem Kroměříž, správní orgán sdělil, že závazné stanovisko Policie ČR je podmiňující úkon pro vydání rozhodnutí. Správní orgán, jenž rozhoduje ve věci samé, je obsahem závazného stanoviska vázán, není oprávněn jej jakýmkoliv extenzivním způsobem interpretovat, či jinak obsahově měnit. Doložené závazné stanovisko je kladné, bez podmínek, jeho obsah je jednoznačný. Podle jeho názoru uvedené závazné stanovisko není nezákonné. V závazné části stanoviska dotčený orgán uvedl řešení otázky, bylo sděleno, čeho se řízení týká, je současně zřejmé, že je vydáno podle § 37a odst. 3 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, když v něm tento dotčený orgán uvedl, že „...souhlasí s navrženým vedením objízdné trasy, neboť je splněna zákonná podmínka délky objízdné trasy do 5 km přes železniční přejezd s vyšším stupněm zabezpečení, přičemž je umožněna dopravní obsluha okolních pozemků u P7312 navrženého ke zrušení.“ (konec citace). Přestože v závazném stanovisku není vyčleněn samostatný oddíl

odůvodnění, má správní orgán za to, že uvedením citované věty vztahující se k délce objízdné trasy, byla splněna podmínka odůvodnění výroku závazného stanoviska. Uvedené závazné stanovisko bylo tedy vydáno v souladu s § 149 odst. 2 správního řádu, když obsahuje závaznou část i odůvodnění.

K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2009 sp. zn.: 4 As 24/2009-205 se správní orgán vyjádřil tak, že dle jeho názoru Nejvyšší správní soud posuzoval stanovisko, které bylo podkladem pro územní řízení, které je vedeno podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Obec Jarohněvice aplikovala uvedenou judikaturu na jiný typ řízení, kdy se vydávání závazných stanovisek řídí § 4 odst. 9 stavebního zákona. Nezákonné závazné stanovisko dotčeného orgánu, vydané pro účely řízení podle tohoto zákona lze zrušit nebo změnit správním orgánem nadřízeným dotčenému orgánu pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu. K tomu správní orgán doplnil, že nevyhodnotil, že se v řízení o zrušení železničního přejezdu jedná o nezákonné závazné stanovisko.

K námitce obce Jarohněvice, že obecní úřad Jarohněvice jakožto silniční správní úřad na základě žádosti Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, podané dne 13. 9. 2019 ve věci zrušení předmětného železničního přejezdu rozhodoval a výsledkem řízení, bylo nakonec jeho zastavení dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu z důvodu zpětvzetí žádosti žadatelem v plném rozsahu, správní orgán sdělil, že neshledal překážku v řízení podle § 48 správního řádu. K datu podání žádosti, na základě které bylo vydáno napadené rozhodnutí, nedošlo k zahájení řízení u jiného správního orgánu a ve stejné věci doposud nebylo přiznáno žádné právo.

S námitkou, že obec Jarohněvice nesouhlasí se zrušením předmětného železničního přejezdu bez adekvátní náhrady, neboť jeho zrušením by došlo k zamezení přístupu a příjezdu k nemovitostem jejich vlastníků a došlo by k zamezení příjezdu k těmto nemovitostem i pro vozidla integrovaného záchranného systému, se správní orgán vypořádal tak, že obec Jarohněvice neupřesnila, k jakým nemovitostem se nebudou moci vlastníci dostat po zrušení předmětného železničního přejezdu.

Dále uvedl, že z katastrální mapy vyplynulo, že k místní komunikaci parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice křížící železniční přejezd, jsou napojeny účelové komunikace parc. č. 743 a 749/1 v katastrálním území Jarohněvice ve vlastnictví obce Jarohněvice. Z těchto účelových komunikací lze obsluhovat nemovitost nacházející se na pozemku parc. č. st. 115 v katastrálním území Jarohněvice a pozemky k ní přiléhající a dále pak další pozemky, jež jsou zemědělsky obhospodařovány. Také je z těchto účelových komunikací možný příjezd a přístup do lesa. Vlastníci nemovitostí a pozemků, jejich nájemci, případně veřejnost z obce Jarohněvice, která ji má jako výletní cíl do lesa, může užívat rušený přejezd P7312. Dále k uživatelům tohoto přejezdu může přistoupit i veřejnost obce Draholov, která užívá železniční zastávku v místě rušeného železničního přejezdu P7312.

K tomu správní orgán dodal, že k žádosti byl doložen návrh objízdné trasy o délce 0,66 km. Ta je vedena po místní komunikaci na pozemcích parc. č. 747/2, 747/1, 179/4 v katastrálním území Jarohněvice široké cca 4,8 m – 5,6 m, dlouhé cca 215 m. Dále po silnici III/43220, jedná se o dvouproudovou silnici o šířce jízdního pruhu min. 2,75 m, jejíž objízdná trasa se bude užívat v délce cca 260 m. V trase je světelně zabezpečený železniční přejezd P7313, v jehož místě dojde ke stavebním úpravám. Ty budou zahrnovat úpravu zabezpečení na přejezdu P7313, dojde k rozšíření přejezdu o chodník a také k úpravě a napojení silnice III/43220 s místní komunikací na pozemku parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice. Souběžná místní komunikace s železniční tratí má šířku ≥ 4 m, délku 234 m (uváděné míry vychází z ortofotomap katastru nemovitostí založených ve spise). Úprava připojení pravděpodobně tuto délku navýší o nějaké metry. Dle správního orgánu však ale vždy bude splněn požadavek vyplývající z ustanovení § 37a odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, že navržená trasa není delší než 5 km. Nově navrženou trasu lze využít k dopravní obsluze rodinného domu na pozemku parc. č. st. 115 v katastrálním území Jarohněvice a k obhospodařování zemědělských pozemků přístupných z účelových komunikací na pozemcích parc. č. 743 a 749/1 v katastrálním území Jarohněvice. Protože dojde ke stavebním úpravám v místě železničního přejezdu, k úpravě a napojení místní komunikace na pozemku parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice, bude zajištěn bezpečný sjezd a výjezd na silnici III/43220. Taktéž místní komunikace vedená souběžně s železniční tratí, která je jednopruhová, obousměrná, široká více jak 4,0 m, splňuje požadavek dané ČSN 736110 Projektování místních komunikací. Zde se v bodě 4.1.11 uvádí, že pro vozidla hasičských záchranných sborů šířka prostoru místní komunikace musí být $\geq 3,5$ m, šířka mezi obrubami musí být $\geq 2,5$ m, což místní

komunikace splňují. Následně správní orgán k této námitce ještě uvedl, že mezi chodce užívající přejezd lze zařadit obyvatele rodinného domu na pozemku parc. č. st. 115, veřejnost obce Jarohněvice, která přejezd využívá jako výletní cíl do přilehlých lesů a polí. Všichni tito uživatelé k přístupu k výše uvedeným cílům používají místní komunikaci na pozemcích parc. č. 747/2, 747/1, 179/4 v katastrálním území Jarohněvice, jejíž délka úseku od místa napojení silnice III/43220 k přejezdu byla cca 215 m. Nově nemohou využít tuto komunikaci, musí užít silnici III/43220 a následně místní komunikaci podél železniční tratě. Nově navržená trasa o délce cca 494 m bude pro uživatele delší asi o 279 m. Jedná se o převážnou část obyvatel obce Jarohněvice, a obyvatelé mající nemovitosti napojené na místní komunikaci na pozemcích parc. č. 747/2, 747/1, 179/4 v katastrálním území Jarohněvice si k dané délce musí ještě připočítat vzdálenost, která je dělí od silnice III/43220. Co se týče obyvatel obce Drahlov, tak ti k železniční zastávce v současné době užívají místní komunikaci vedenou podél železniční tratě v délce 234 m. Pro nově navrženou trasu musí veřejnost užít nově upravený přejezd P7313 a silnici III/43220 v délce 260 m a následně využít místní komunikace na pozemcích parc. č. 747/2, 747/1, 179/4 v katastrálním území Jarohněvice v délce 215 m. Původní trasa měřila 234 m, nová má délku 475 m, jde tedy o prodloužení o 241 m. Délka objízdné trasy není nepřiměřená, i v jiných obcích jsou tyto vzdálenosti běžné.

Závěrem k této námitce správní orgán vyjádřil úvahu, že shledal, že jak pro vozidla, tak pro chodce užívající navrženou trasu je tato bezpečná, neboť bylo doloženo kladné závazné stanovisko Krajského ředitelství policie Zlínského kraje. Navíc žadatel provede stavební úpravy, které zajistí bezpečné užívání navržené trasy pro chodce i vozidla. Tyto úpravy budou posouzeny a povoleny podle stavebního zákona. Zde bude Drážní úřad i Krajské ředitelství policie Zlínského kraje dotčeným orgánem příslušným k posouzení stavebního záměru z hlediska jimi hájených zájmů. Účastníkem předmětného řízení podle příslušných ustanovení stavebního zákona bude také obec Jarohněvice, která může v řízení vyjádřit své stanovisko ke stavbě. Má tak vliv na předmětné územní a stavební řízení „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“.

S námitkou, že se silniční správní úřad v řízení doposud nezabýval nejen četností využívání přejezdu, ale ani náročností objízdné trasy, se správní orgán vypořádal tak, že konstatoval, že navržená trasa je vedena po silnici III. třídy a po zpevněných místních komunikacích, které doposud sloužily pro osobní automobily a zemědělskou techniku. Stávající místní komunikace a silnice III. třídy jsou svým dopravně technickým stavem vhodné jako objízdná trasa. Pozemní komunikace jsou provedeny krytem z asfaltobetonu s dostatečnou šíří koruny (viz údaje výše) v celém úseku, podélný sklon nevykazuje žádné výškové převýšení, které by nebylo v souladu s příslušnými ČSN. Stavební charakter komunikací je zřejmý také z fotodokumentace založené ve spise. Rušený železniční přejezd vyvolá úpravu připojení ze silnice III/43220 na místní komunikaci, směrové a výškové oblouky tak budou přizpůsobeny užívání zemědělskou technikou a složkami záchranného integrovaného systému. Dále k tomu uvedl, že se nezabýval četností využívání rušeného přejezdu, neboť v § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích jsou stanovena kritéria, za kterých je možné přejezd zrušit a četnost užívání k nim nepatří. Nezáleží na počtu uživatelů ani její frekvenci, ze zákona vyplývá nárok na splnění požadavků náhradní trasy, která nesmí být delší než 5 km, a to žadatel splnil.

Správní orgán se zabýval i připomínkami obce Jarohněvice, které tato uvedla do protokolu ze dne 11. 3. 2022. Na zde uvedené připomínky reagoval sdělením, že obec Jarohněvice konkrétně neuvedla, k jakému zhoršení na dráze by došlo. Uvedenou skutečnost posuzoval Drážní úřad, a ten vydal souhlasné závazné stanovisko. Nadto správní orgán podmínkami danými ve výroku II. tohoto rozhodnutí zajistil, že bude možné přejezd P7312 zrušit až po tom, co bude povolené užívání stavby zrekonstruovaného železničního přejezdu P7313 (správní orgán asi omylem uvedl P7213) na silnici III/43220 a po úpravě místní komunikace vedené podél železniční trati. Konstatoval, že zrušením železničního přejezdu nedojde k znepřístupnění nemovitostí. Pro všechny nemovitosti, pozemky, přístup k železniční zastávce i výletní cíle lze užít novou trasu. Nejen pro složky integrovaného záchranného systému, ale i osobní, nákladní vozidla či zemědělskou techniku je dopravně technický stav komunikací dostačující, z nové trasy pro tyto uživatele neplynou žádná omezení. Stanovenými podmínkami ve výroku II. rovněž zajistil, že po odstranění přejezdu P7312 budou všichni uživatelé mít možnost využívat vhodnou objízdnou trasu ihned.

V závěru odůvodnění správní orgán shrnul, že při rozhodování o zrušení železničního přejezdu vycházel ze svých zákonných kompetencí. Z podmínek vhodnosti jiné trasy pro přístup k pozemkům a nemovitostem po zrušení stávajícího přejezdu a ze skutečnosti, zda železniční přejezd, přes který je navrhovaná nová trasa není delší než 5 km a je vyššího stupně zabezpečení než přejezd rušený. K otázce vhodnosti nové trasy se

vyjádřila Policie ČR závazným stanoviskem, kterým je správní orgán při svém rozhodování vázán. Rovněž Drážní úřad ve svém závazném stanovisku posoudil záměr z hlediska bezpečnosti na dráze. Policie ČR posoudila bezpečnost a plynulost provozu na náhradní trase. Obě závazná stanoviska správní orgán obdržel se závěrem, že nová trasa je vhodná, neboť není delší než 5 km a stupeň zabezpečení objízdného přejezdu je vyšší než u stávajícího přejezdu. Správní orgán podmínkou uvedenou ve výroku II. zajistil, že bude možné přistoupit ke zrušení přejezdu P7312, až po povolení užívání nové stavby „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice.“

Rozhodnutí správního orgánu napadla odvoláním obec Jarohněvice (správnímu orgánu doručeno dne 19. 4. 2022); následně jej svým odvoláním napadla i Správa železnic, státní organizace (správnímu orgánu doručeno dne 25. 4. 2022).

Správní orgán poté obeznámil s podanými odvoláními účastníky řízení. Učinil tak dopisem ze dne 2. 5. 2022 č. j.: MěUKM 038113/2022, kterým jim současně stanovil lhůtu pro vyjádření se k odvolání do 7 dnů ode dne doručení tohoto oznámení s upozorněním, že k později doručeným vyjádřením se nepřihlíží. Práva uvedeného v § 86 odst. 2 správního řádu žádný z účastníků nevyužil.

Následně byl předmětný správní spis předán odvolacímu orgánu.

Posouzení věci odvolacím orgánem

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádná, tzn. podaná účastníky řízení v zákonné lhůtě.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Z údajů o doručení napadeného rozhodnutí bylo odvolacím orgánem zjištěno, že odvolateli I. bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 12. 4. 2022. Vzhledem k tomu, že odvolatel I. podal odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 19. 4. 2022, shledal odvolací orgán, že předmětné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. Následně se odvolací orgán zabýval tím, zda se jedná o odvolání přípustné. Podle § 111 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v samostatné působnosti obce se v záhlaví označují uvedením slova „obec“ („město“, „městys“) a názvem obce, městyse nebo města, s uvedením orgánu, který písemnost vyhotovil. Všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v přenesené působnosti orgánů obce, s výjimkou nařízení obce, se v záhlaví označují slovy „Obecní úřad“ („Městský úřad“, „Úřad městyse“) s uvedením názvu obce, městyse nebo města. Výše uvedené odvolání bylo sice sepsáno na listině nesoucí označení „Obecní úřad Jarohněvice“ a opatřeno razítkem Obecního úřadu Jarohněvice, z jeho obsahu je však zřejmé, že bylo podáno obcí jako vlastníkem pozemní komunikace, jedná se tedy o úkon vydaný obcí v samostatné působnosti. V návaznosti na výše uvedené nezbyvá než konstatovat, že uvedené odvolání je přípustné. Do budoucna však odvolací orgán doporučuje, aby obec rozlišení výkonu samostatné a přenesené působnosti věnovala patřičnou pozornost.

Odvolateli II. bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 12. 4. 2022 a odvolání proti tomuto rozhodnutí podal dne 25. 4. 2022.

I odvolání podané odvolatelem II. bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, je rovněž přípustné, neboť je podané účastníkem řízení, vůči němuž napadené rozhodnutí směřuje.

Předtím než se bude odvolací orgán zabývat vlastním meritem věci, považuje za vhodné ozřejmit právní východiska platná pro toto řízení.

Dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., kterým se mj. měnil i zákon o pozemních komunikacích a některé související zákony.

Právní úprava rušení přejezdů je touto novelou v zákoně o pozemních komunikacích nově řešena v § 37a, kde je mimo jiné taxativně vymezen okruh účastníků řízení o zrušení přejezdu, a dále stanoveny podmínky pro povolení zrušení přejezdu.

Podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace povolí příslušný silniční správní úřad zrušení přejezdu, pokud k přístupu k nemovitostem, k němuž je využívána pozemní komunikace, je možné využít jinou vhodnou trasu, která

- a) není delší o více než 5 km a*
- b) nevede přes přejezd s nižším stupněm zabezpečení.*

Podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.

Podle § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích si silniční správní úřad před vydáním rozhodnutí vyžádá závazné stanovisko

- a) Policie České republiky k posouzení vhodnosti trasy podle odstavce 1, jde-li o zrušení přejezdu na silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci, a*
- b) drážního správního úřadu k posouzení stupně zabezpečení přejezdu, má-li trasa podle odstavce 1 vést přes přejezd.*

Podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad a působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu účastníky řízení jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.

Podle § 27 odst. 2 správního řádu účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Podle ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel k věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Dle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem.

Vypořádání odvolacích námitek:

K námítkám odvolatele I.:

Odvolatel I. nejprve namítal, že byl je účastníkem řízení podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, nebyl v napadeném rozhodnutí označen ve výrokové části rozhodnutí mezi účastníky dle § 27 odst. 1 správního řádu. Následně se odkazoval na § 68 odst. 1 a 2 správního řádu vztahující se k obsahovým náležitostem rozhodnutí.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a konstatuje, že rozhodnutí obsahuje všechny zákonem stanovené obsahové náležitosti pro rozhodnutí. Ve výrokové části má zahrnuto kromě vymezení své věcné a místní příslušnosti v předmětné věci, výroku samotného i označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. V této části je uveden pouze žadatel – tedy Správa železnic, státní organizace. Ostatní účastníci jsou

vymezení v rozdělovníku na poslední straně napadeného rozhodnutí.

Námítku odvolatele I., že správní orgán jej chybně neoznačil jako hlavního účastníka, však shledal odvolací orgán jako nedůvodnou.

Nepochybně má obec Jarohněvice postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 3 správního řádu, když její účastenství stanoví zvláštní zákon, konkrétně § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, který je ve vztahu ke správnímu řádu lex specialis. Osoby, které jsou účastníky správního řízení na základě zvláštního zákona, mají podle § 27 odst. 3 správního řádu procesní postavení vedlejších účastníků řízení, tzn. procesní postavení jako osoby, které mohou být rozhodnutím příslušného správního orgánu, nikoliv probíhajícím správním řízením ve věci, přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech. Z tohoto pravidla jsou přímo v odstavci 3 shora citovaného ustanovení stanoveny dvě výjimky. Podle první z nich zvláštní zákon může stanovit jinak, tzn. okruhu účastníků správního řízení v něm vymezeném přiznat postavení hlavních účastníků řízení. Podle druhé z nich mají účastníci správního řízení na základě zvláštního zákona, aniž by to zvláštní zákon přímo stanovil, postavení hlavních účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, pokud jim má rozhodnutí správního orgánu založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají nebo nemají. V případech, kdy účastníkům správního řízení na základě zvláštního zákona tento zvláštní zákon postavení hlavních účastníků řízení přímo nepřizná, je pro určení jejich procesního postavení, tzn. pro jejich zařazení buď do procesní kategorie hlavních účastníků řízení, nebo do procesní kategorie vedlejších účastníků řízení rozhodující skutečnost, zda jim má rozhodnutí správního orgánu založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo anebo povinnost mají anebo nemají. Pokud žádná skutečnost nesvědčí pro zařazení účastníka řízení do procesní kategorie hlavního účastníka řízení, má postavení účastníka řízení vedlejšího (srov. Fiala Z., a kol., Správní řád. Praktický komentář. Praha, Wolters Kluwer ČR, 2020, s. 88).

S ohledem na to, že v § 37a zákona o pozemních komunikacích není výslovně uvedeno, kteří účastníci ze zde vyjmenovaných mají postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, měl správní orgán sám vyhodnotit, z jakého titulu se obec Jarohněvice stala účastníkem řízení. Dospěl-li k závěru, že postavení hlavního účastníka řízení měl jen žadatel, postupoval správně. Obec Jarohněvice je nepochybně v daném případě přímo dotčena ve svých právech jako vlastník komunikace, kterou rušený železniční přejezd kříží, dle odvolacího orgánu ji však s žadatelem nepojí společenství práv nebo povinností, což je požadavek vyplývající z § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu. Aby odvolatel I. mohl být považován za účastníka řízení ve smyslu citovaného ustanovení, musí totiž splnit dvě podmínky. Jednak musí být dotčenou osobou, tedy osobou, již se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (§ 2 odst. 3 správního řádu) a jednak musí být se žadatelem ve společenství práv nebo povinností. Takovým společenstvím práv může být např. podílové spoluvlastnictví určité věci. Lze uvést i obdobné případy, kdy dochází k velice těsnému propojení práv a povinností subjektů podobně jako je tomu v případě spoluvlastníků věci, např. v případě vztahů mezi účastníky veřejnoprávní smlouvy ve smyslu ustanovení § 161 správního řádu nebo sporného řízení dle § 141 správního řádu. V daném případě odvolatel I. není žadatelem, vlastníkem rušeného železničního přejezdu ani spoluvlastníkem pozemku, na kterém se tento přejezd nachází. Byť toto rozhodnutí může mít nepochybně přímý vliv na výkon jeho práv nebo povinností, z tohoto rozhodnutí mu nevznikají bezprostředně žádná nová práva ani povinnosti (Vedral J., Správní řád komentář. 2. vydání, Praha: Ivana Hexnerová – Bova Polygon 2012 s. 333).

Správní orgán proto nepochybil, pokud odvolatele I. neuvedl v záhlaví svého rozhodnutí, neboť tam je třeba identifikovat pouze účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu (viz § 68 odst. 2 téhož zákona). Na druhou stranu tím, že s ním správní orgán jednal jako s vedlejším účastníkem řízení, k žádnému omezení procesních práv, které mu náleží podle příslušných ustanovení správního řádu, nedošlo. Na zákonnost napadeného rozhodnutí tato skutečnost tedy vliv neměla.

Z rozhodnutí i ze spisu je totiž evidentní, že ho odvolatel I. nejen obdržel, ale současně se i seznámil s jeho obsahem, v jeho průběhu měl možnost vyjádřit se k předmětu řízení a uplatnit procesní práva podle správního řádu.

Námítku odvolatele I., že z odůvodnění rozhodnutí jednoznačně nevyplývá, kdy správní orgán zahájil správní řízení, a že v otázce okamžiku zahájení řízení je napadené rozhodnutí vnitřně rozporné, považuje odvolací orgán za částečně důvodnou.

Ze spisu předloženého správním orgánem vyplývá, že žadatel požádal o zahájení řízení podle § 37a zákona o pozemních komunikacích dopisem ze dne 25. 8. 2021, který byl správnímu orgánu doručen dne 31. 8. 2021. S ohledem na to, že správní orgán vyhodnotil, že není k jejímu projednání věcně ani místně příslušný, usnesením ze dne 18. 10. 2021 č.j.: MeU/KM/073343/2021/02/PO ji podle ustanovení § 12 správního řádu postoupil k vyřízení obecnímu úřadu Jarohněvice. Protože se tento úřad stal z důvodu uvedeného v § 14 odst. 5 shora citovaného zákona nezpůsobilým, nadřízený správní orgán pověřil projednáním výše uvedené žádosti správní orgán.

K tomu je nutné zmínit, že podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Nestačí tedy doručení jakémukoliv správnímu orgánu. Podání žádosti má účinky zahájení řízení totiž jen tehdy, je-li učiněno vůči věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, a to se v daném případě stalo dne 18. 10. 2021. Právě od tohoto časového okamžiku běží lhůty pro vydání rozhodnutí.

I když správní orgán byl nakonec nadřízeným správním orgánem postupem podle § 131 odst. 4 správního řádu pověřen projednáním a vyřízením shora uvedené žádosti, za den zahájení řízení nelze považovat den 31. 8. 2022, kdy mu byla prvně doručena žádost, o níž je zmínka výše, ale okamžik, kdy byla tato žádost doručena věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, tj. na základě usnesení ze dne 18. 10. 2021 č.j.: MeU/KM/073343/2021/02/PO obecnímu úřadu Jarohněvice. To, že následně Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, usnesením ze dne 27. 10. 2021 č.j.: KUZL 75512/2021 pověřil projednáním a vyřízením uvedené žádosti právě správní orgán nemá z hlediska okamžiku zahájení řízení žádný vliv.

Pokud správní orgán ve výzvě k seznámení se s podklady uvedl, že řízení bylo zahájeno na základě žádosti žadatele ze dne 20. 7. 2021, s ohledem na výše uvedené skutečně pochybil. Správní orgán se s touto námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí. Připustil, že uvedl chybně datum podání žádosti i vydání usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, na druhou stranu konstatoval, že tyto vady nemají podstatný vliv na uvedené správní řízení. S tímto skutkovým závěrem se odvolací orgán ztotožňuje. Odvolací orgán k tomu doplňuje, že chybně uvedený datum zahájení řízení o předmětné žádosti v oznámení, jímž v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 správního řádu vyznamenal účastníky řízení o této skutečnosti, nemá žádný vliv na skutečný a faktický okamžik zahájení řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí.

Námitka, že řízení bylo zahájeno dne 25. 10. 2021, je ve světle shora uvedeného nedůvodná. Odvolací orgán ve spisu nenašel žádný dokument datovaný či jinak označený dnem 25. 10. 2021. Mohlo by se jednat o chybu v psaní, tentokrát na straně odvolatele I., ale pro tuto hypotézu nemá odvolací orgán prokazatelný podklad. Ze spisu je zřejmé, že Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, obdržel dne 22. 10. 2021 od obecního úřadu Jarohněvice dokument nazvaný uvědomění nadřízeného orgánu ve smyslu § 14 odst. 5 správního řádu ze dne 21. 10. 2021, č. j.: 42/2021. Správní orgán obdržel od nadřízeného správního orgánu dne 27. 10. 2021 usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j.: KUZL 75512/2021, kterým byl pověřen k vedení předmětného řízení. Spis společně s výše uvedeným usnesením byl správnímu orgánu doručen dne 29. 10. 2021.

K uvedené nesrovnalosti v datech odvolací orgán vyslovuje hypotézu, že místo dne 25. 10. 2021, na který odkázal odvolatel I., mohl mítni ve spisovém přehledu zmíněný den 25. 11. 2021, kdy se jedná o den, kdy do spisového přehledu byl vložen dokument ze dne 27. 10. 2021, a to konkrétně již zmíněné usnesení, kterým byl ze strany nadřízeného správního orgánu pověřen správní orgán k vedení řízení. Jak již bylo uvedeno výše, ani tento datum nemá žádný vliv na okamžik zahájení řízení v dané věci.

K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2004 č.j.: 5 A 125/2002-73 odvolací orgán uvádí, že tento rozsudek odkazuje na ještě původní správní řád, tedy zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „původní správní řád“), který již není ani platný ani účinný. I kdyby však daný předpis platil, nelze tento judikát užít na podporu odvolatelovy argumentace, jelikož zmíněná právní věta se nevztahuje na zahájení řízení na žádost, ale odkazuje na tehdy platný a účinný § 18 odst. 2 původního správního řádu, který říkal, že *řízení je zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. Pokud se řízení zahajuje z podnětu správního orgánu, je řízení zahájeno dnem, kdy tento orgán učinil vůči účastníku řízení první úkon.* Tedy onen první úkon vůči účastníku řízení se vztahuje na řízení zahájené z úřední povinnosti, nikoliv na řízení o žádosti.

Správní řád (současný) rozlišuje podobně jako jeho předchůdce dva možné způsoby, jak zahájit správní řízení, a to řízení zahájené na základě žádosti žadatele a řízení zahájené z úřední povinnosti. Obě řízení mají svá specifika a odlišnosti a uplatňují se u nich i odlišné zásady (zásada dispoziční x zásada oficality). Rovněž je u těchto řízení zcela odlišný okamžik, kdy bylo dané řízení zahájeno. V případě řízení na žádost se jedná o okamžik, kdy žádost obdržel věcně a místně příslušný správní orgán. V případě řízení z moci úřední je zahájeno řízení dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 správního řádu doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi.

Z uvedeného je evidentní, že v případě zahájení řízení z moci úřední, je oním rozhodným okamžikem den doručení oznámení o zahájení řízení příslušnému účastníkovi řízení. Zde by tedy případná absence neoznámení zahájení řízení byla závažnou vadou řízení. V případě řízení zahájeného na žádost však nemá oznámení o zahájení řízení zaslané účastníkům řízení na faktický okamžik, kdy bylo řízení zahájeno, žádný vliv. Řízení je zahájeno okamžikem doručení žádosti příslušnému správnímu orgánu a samotné oznámení o zahájení řízení má ve vztahu k účastníkům řízení pouze informativní charakter o tom, že takové řízení bylo zahájeno, kdy se tak stalo, že mohou uplatňovat svá práva a plnit své povinnosti v daném řízení, a kdy tak mohou v řízení činit.

Jako nedůvodnou vyhodnotil odvolací orgán i námitku odvolatele I., že správní orgán na základě žádosti ze dne 25. 10. 2021 neoznámil všem dotčeným účastníkům řízení dle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích zahájení řízení v dané věci.

Přestože není zřejmé, z jakého důvodu odvolatel I. trvá na skutečnosti, že žádost byla správnímu orgánu doručena dne 25. 10. 2021 (viz výše), nemůže být pochyb, že správní orgán splnil povinnost stanovenou mu v § 47 správního řádu, když účastníky řízení o zahájení řízení, k němuž došlo na základě žádosti Správy železnic, státní organizace, o zrušení železničního přejezdu P7312 na trati Kroměříž – Zborovice, ev. km 5,593 v katastrálním území Jarohněvice, vyznamenal dopisem ze dne 23. 2. 2022 vydaným pod č.j.: MěUKM 091762/2021/09/PO.

S názorem odvolatele I., že z citace *„...protože pro posouzení objízdné trasy je uvedena skutečnost podstatná, správní orgán dne 12. 1. 2022 řízení usnesením přerušil.“* a dále: *„Správní orgán obdržel potřebné doklady, proto dne 23. 2. 2022 pod č. j.: MěUKM 016367/2022 oznámil zahájení řízení“*, plyne, že správní orgán nemá jasno o tom, kdy bylo správní řízení skutečně zahájeno, což dle jeho mínění zakládá vnitřní rozporuplnost napadeného rozhodnutí, odvolací orgán nesouhlasí. Správní orgán měl o této skutečnosti jasno, byť odvolací orgán musel otázku okamžiku zahájení řízení následně korigovat.

Ani odvolatelova argumentace nemění nic na faktu, že řízení v dané věci bylo zahájeno dnem doručení žádosti věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, tedy dne 18. 10. 2021.

Ze spisu je zřejmé, že v listopadu 2021 si správní orgán vyžádal potřebná závazná stanoviska od dotčených orgánů, tedy pokračoval v úkonech již probíhajícího správního řízení. Vzhledem k tomu, že z obdržených podkladů v řízení se objevily určité nejasnosti, které potřeboval správní orgán doplnit a objasnit, přerušil usnesením ze dne 12. 1. 2022 vydaným pod č.j.: MěUKM/003268/2022 uvedené řízení do 28. 2. 2022 a současně vyzval žadatele výzvou z téhož dne k odstranění vad žádosti, čímž dodržel zásadu materiální pravdy uvedenou v § 3 správního řádu, kdy správní orgán postupuje v řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Poté vydal dne 23. 2. 2022 již zmíněné oznámení o zahájení řízení, kde současně účastníky řízení vyznamenal o nařízeném ústním jednání dne 11. 3. 2022, kterého se nakonec odvolatel I. rovněž účastnil.

Odvolací orgán posoudil postup správního orgánu a neshledal v něm rozpor s právními předpisy. Uznává, že odvolatele I. mohlo zčásti chybně uvedené datum ve sdělení seznámení s podklady rozhodnutí, což správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí přiznal a vysvětlil, nejedná se však o vadu, který by mohla mít podstatný vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí, a řízení, které jeho vydání předcházelo.

Odvolací orgán rovněž dovodil, i s ohledem na to, co uvádí sám odvolatel I. ve svém odvolání, že tento má zřejmě nejasnosti v řízení zahájeném na žádost a v řízení zahájeném z úřední povinnosti, a zcela nechápe rozdíly mezi nimi, a to i s ohledem na odkaz na uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, jelikož přikládá oznámení o zahájení řízení takovou váhu, jaká mu náleží v řízení zahájeném z moci úřední, kde je skutečně

rozhodným úkonem pro určení okamžiku zahájení řízení, nikoliv však už v případě řízení zahájeného na žádost, kde má tento dokument pouze informativní charakter pro účastníky řízení, že řízení bylo podáním žádosti zahájeno a mohou tedy uplatňovat svá práva a plnit povinnosti, a kdy tak mohou činit. Nemá však v žádném případě vliv na okamžik zahájení řízení, protože řízení bylo nezávisle na tomto oznámení zahájeno již doručením žádosti příslušnému správnímu orgánu.

Námítka odvolatele I., že správní orgán dle jeho názoru žádným způsobem nezdůvodnil II. výrok rozhodnutí, v němž žadateli uložil podmínku, aby došlo k fyzickému zrušení železničního přejezdu P7312 až po získání kolaudačního souhlasu nebo pravomocného kolaudačního rozhodnutí ke stavbě „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“, jejíž součástí bude úprava zabezpečení na přejezdu P7313, rozšíření přejezdu o chodník a také úprava a napojení souběžné místní komunikace na parc. č. 752/1 v katastrálním území Jarohněvice, shledal odvolací orgán jako nedůvodnou.

K podmínce uvedené ve výroku II. správní orgán sdělil, že stanovil podmínky, za jakých může dojít ke zrušení železničního přejezdu P7312. Tím dle jeho názoru zajistil, že tento přejezd bude zrušen až potom, co bude vydán kolaudační souhlas, pravomocné kolaudační rozhodnutí zahrnující úpravu železničního přejezdu P7313 včetně úpravy a připojení místní komunikace. Tato stavba bude řešena v řízeních dle stavebního zákona, kde budou mít možnost účastníci řízení vznést své požadavky a námítky a mezi tyto účastníky bude zahrnuta i obec Jarohněvice, která tak bude mít přímý vliv na technické parametry stavby místní komunikace navržené objízdné trasy. Dále uvedl, že touto podmínkou zajistil, že po odstranění tohoto železničního přejezdu budou všichni uživatelé mít možnost ihned využívat vhodnou objízdnou trasu. Dále zmínil, že touto podmínkou také zajistil, že bude možné v souvislosti s touto podmínkou přistoupit ke zrušení přejezdu P7312 až po povolení užívání nové stavby „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“.

Vzhledem k tomu, že se správní orgán zabýval v odůvodnění rozhodnutí tím, proč přistoupil ke stanovení podmínky uvedené ve výroku II. napadeného rozhodnutí, nesouhlasí odvolací orgán s odvolatelovým názorem, že správní orgán žádným způsobem nezdůvodnil II. výrok rozhodnutí, v důsledku čehož trpí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Odvolací orgán má za to, že správní orgán uvedl, proč k danému kroku přistoupil, i jeho úvaha je z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmá. Nedopustil se tedy pochybení, které namítá odvolatel I. V odůvodnění svého rozhodnutí se zabýval tím, že ve výroku II. nařídil tuto podmínku a také sdělil, co ho k tomu vedlo, a čeho chtěl jejím nařízením docílit. Jeho pohnutky a úvahy jsou zde tedy obsaženy. Odvolací orgán proto neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo z důvodu chybějícího odůvodnění nepřezkoumatelným.

Z vyjádření odvolatele I. k této námitce je zřejmé, že zcela nevěděl, jak by svoji argumentaci odůvodnil, protože v rámci své argumentace uvedl souhrn různých i s tímto řízením zcela zjevně nesouvisících faktů vztahujících se v obecné rovině k rozhodnutím, a to nejen k rozhodnutím ve věci samé, ale i procesním, kdy argumentoval nařízenou písemnou formou u meritorního rozhodnutí a pak se odkázal na § 72 odst. 2 správního řádu, ve vztahu k usnesením, která se pouze poznamenávají do spisu. Následně nelogicky odkázal na § 143 správního řádu vztahující se k řízení na místě, kde se rozhodnutí vyhlásí ústně, nicméně dodatečně je účastníkům doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí, což ovšem s tímto konkrétním případem nijak nesouvisí.

K argumentaci odvolatele I., že mezi obsahové náležitosti „standardního“ správního rozhodnutí patří dle § 68 správního řádu výroková část, odůvodnění a poučení účastníků, přičemž rozčlenění na tyto části musí být jasné a přehledné, odvolací orgán poznamenává, že napadené rozhodnutí tuto dikci zákona splňuje, jak už bylo ostatně podrobněji rozebíráno výše v rámci této námítky.

K jeho konstatování, že výroková část může obsahovat i více výroků a výrok by měl být autoritativní vrchnostenské rozhodnutí ve věci sděluje, že i tato náležitost je u napadeného rozhodnutí splněna, protože napadené rozhodnutí obsahuje dva výroky, a těmito výroky autoritativně správní orgán rozhodl na základě zákonem stanovených požadavků a vlastní správní úvahy, že ruší předmětný přejezd a stanovil podmínku, za které má být zrušen.

K vymezení účastníků ve výrokové části v tomto konkrétním případě se vyjádřil odvolací orgán již výše, proto na své vyjádření pouze odkazuje.

Na závěr odvolatel I. připomíná, že další podstatnou částí správního rozhodnutí je odůvodnění a co by mělo obsahovat. Zdůrazňuje, že by mělo být oporou pro výrok rozhodnutí, a že řádné odůvodnění rozhodnutí je podmínkou přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.

Odvolací orgán k tomu konstatuje, že neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného nebo chybějícího odůvodnění správního orgánu. Naopak musí konstatovat, že odůvodnění obsahuje rekapitulaci úkonů provedených správním orgánem i účastníky v řízení, z níž je zřejmé i jaké podklady v řízení byly použity a hodnoceny. Dále obsahuje i vypořádání se s námitkami, které uplatnil odvolatel I. jako jediný v průběhu řízení, a rovněž i vypořádání se s námitkami uvedenými do protokolu při nařízeném ústním jednání. Odůvodnění obsahuje i správní úvahu a zdůvodnění, proč správní orgán přistoupil k rozhodnutí o podmínce uvedené ve výroku II. napadeného rozhodnutí. Z procesní stránky je tedy odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumatelné a v obecné rovině v pořádku. Proto rovněž námitky, kterými odvolatel I. napadal rozhodnutí správního orgánu z hlediska náležitostí tohoto rozhodnutí shledal odvolací orgán nedůvodnými. Odvolatelovy námitky jsou obecné, nesměřují proti konkrétnímu pochybení správního orgánu (až na výtku účastníků řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu ve výrokové části rozhodnutí a na chybně uvedený datum ve sdělení seznámení s podklady) a nekonkretizují vady, kterými by se měl odvolací orgán v napadeném rozhodnutí specificky zabývat, řeší skutečně pouze obecnou rovinu věci a obecné vymezení náležitostí rozhodnutí, nikoliv v čem u daného rozhodnutí vidí odvolatel I. zřejmé pochybení správního orgánu. Na takto obecně vyjádřené výtky mohl odvolací orgán reagovat jen obecně, neboť není oprávněn za odvolatele I. konkrétní argumentaci domýšlet (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2022 č.j.: 4 Afs 185/2020-40 bod 28, případně rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j.: 4 As 3/2008-78, bod 32).

K námitkám odvolatele II.:

Odvolatel II. ve svém odvolání směřuje námitky proti podmínce stanovené ve výroku II. napadeného rozhodnutí.

Tvrdí, že podmínka stanovená správním orgánem je nesplnitelná, protože ukládá odvolateli II. přistoupit k fyzickému zrušení předmětného přejezdu teprve okamžikem získání kolaudačního souhlasu nebo pravomocného rozhodnutí ke stavbě „Rekonstrukce PZS v km 5,816 (P7313) a zrušení přejezdu v km 5,593 (P7312) na trati Kroměříž – Zborovice“ (dále jen „předmětná stavba“).

Podle jeho sdělení nemůže výše požadované dokumenty ze strany stavebního úřadu obdržet v situaci, kdy součástí stavby je zrušení přejezdu a tento zrušen nebude.

Odvolací orgán prošetřil námitky uplatněné odvolatelem II. a dospěl k závěru, že odvolatel II. správně namítl, že podklady, které správní orgán požaduje předložit před faktickým odstraněním přejezdu, nelze takto doplnit. Protože samotné rušení uvedeného železničního přejezdu je součástí předmětné stavby, klade takto správní orgán na Správu železnic nesplnitelnou podmínku. Fakticky tedy nemůže provést realizaci odstranění přejezdu, dokud neobdrží správním orgánem požadované podklady, ty však nemůže obdržet, jelikož rušení daného přejezdu je součástí předmětného stavebního záměru. Díky tomuto zásadnímu rozporu je výrok II. rozhodnutí nesplnitelný, vnitřně rozporný a neurčitý. Nenaplnuje tedy ani obsahové nároky, které jsou na něj kladeny zákonem a judikaturou.

Námitka odvolatele II. je na rozdíl od obecných a povšechných námitek odvolatele I. konkrétní, přímo reaguje na pochybení správního orgánu a specifikuje ho. Byť má v obecné rovině napadené rozhodnutí veškeré obsahové i formální náležitosti, které mít má, tak výrok II. je skutečně zatížen vadou, pro kterou je celé rozhodnutí jako takové nevykonatelné.

Výrok II. je přímo navázán na výrok I. Sám o sobě by tento výrok v rozhodnutí obstál, ale rozhodnutí musí posuzovat odvolací orgán nejen z hlediska správnosti jeho jednotlivých částí, ale rovněž i jako celku z těchto částí složeného a jelikož na danou podmínku uvedenou ve výroku II. se váže podstatná část argumentace správního orgánu ve vypořádání námitek v odůvodnění tohoto rozhodnutí, je tedy závažnou překážkou pro naplnění tohoto rozhodnutí jako celku. To pak díky němu není schopno naplnit svou funkci ani cíl, kvůli kterému bylo vůbec řízení ve věci zahájeno.

Správní orgán se ve svém vypořádání se s námitkami odkazuje na objízdnu trasu, která však bude přístupná veřejnosti až v budoucnu, a to v souvislosti s předmětnou stavbou, jejíž součástí je i rušení přejezdu P7312. Tím se dostává správní orgán do začarovaného kruhu, kdy sice rozhodl, že zrušení železničního

přejezdu je v pořádku, protože má souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů i navrženou objízdnou trasu, ale na dané objízdné trase musí nejprve dojít k uvedeným úpravám a teprve poté je možné ji reálně užívat. V souvislosti s tím vyslovil podmínku, kdy lze fakticky přistoupit ke zrušení předmětného přejezdu, která je však nespílitelná, jelikož zavazuje odvolatele II. k doložení podkladů, které není schopen doložit, jelikož samotné rušení předmětného přejezdu je zahrnuto do stavebního záměru a stavebního řízení, ze kterého mají tyto podklady vzejít.

S ohledem na výše uvedené shledal odvolací orgán námitky odvolatele II. jako důvodné. Shledal také, že pochybení, na které odvolatel II. upozornil, může mít možný vliv na zákonnost rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že správní orgán ve výroku II. stanovil nespílitelnou podmínku pro realizaci fyzického zrušení předmětného železničního přejezdu, která se ovšem navíc dotýká napadeného rozhodnutí jako celku, rozhodl odvolací orgán o zrušení napadeného rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a vrácení věci správnímu orgánu k novému projednání.

Právní názor odvolacího orgánu

Správní orgán si v dalším řízení musí nejprve zjistit, v jaké fázi je řízení týkající se předmětné stavby. V případě, že již Správa železnic, státní organizace, bude mít k dispozici podklady, které správní orgán požadoval pro splnění podmínky pro fyzické odstranění předmětného přejezdu ve výroku II. napadeného rozhodnutí, není nezbytně nutné, pokud nenastala jiná neočekávaná skutečnost s řízením související, která by mohla být překážkou v daném řízení, aby prováděl znovu celé dokazování. Může po posouzení nových podkladů a seznámení s nimi účastníky v řízení, vydat nové rozhodnutí, kde již předmětný přejezd bude schopen zrušit bez stanovení podmínky. Pokud nebude mít Správa železnic, státní organizace, dosud požadované podklady k dispozici, nebude ani správní orgán schopen zajistit zjištění skutkového stavu věci beze vší pochybnosti, a tudíž ani rozhodnout ve věci.

Proto odvolací orgán navrhuje v tomto případě pak vyčkat do skončení stavebního řízení vztahujícího se k předmětné stavbě a teprve poté dále pokračovat v řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci.

Závěr odvolacího orgánu:

Vzhledem k tomu, že napadený výrok II. rozhodnutí v sobě obsahoval nespílitelnou podmínku, která měla vliv na rozhodnutí jako celek a činila ho nevykonatelným, přistoupil odvolací orgán ke zrušení napadeného rozhodnutí, tedy k postupu podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

S ohledem na to, že na podmínku uvedenou ve výroku II. napadeného rozhodnutí se odkazuje správní orgán v zásadních bodech své argumentace, jímž odůvodňuje své rozhodnutí, což mělo vliv na rozhodnutí jako celek, nemohl odvolací orgán přistoupit na návrh odvolatele II. a zrušit pouze samotný výrok II., ale musel přistoupit ke zrušení rozhodnutí jako takového. V případě, že by nebylo nutné dořešit otázku budoucího stavu objízdné trasy, nebylo by ani nezbytně nutné toto rozhodnutí rušit. K takovému stavu však nedošlo a aby došlo k nápravě situace, nelze zjištěné pochybení správního orgánu napravit pouze tím, že se zruší jen rozporný výrok, zvláště pokud má vliv na rozhodnutí jako celek. Proto odvolací orgán přistoupil k řešení vzniklé situace zrušením celého napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k novému projednání.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk úředního razítka

Mgr. Petra Šohajková
referent oddělení silničního hospodářství

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Rozdělovník:

Odvolatelé (datová schránka):

Správa železnic, státní organizace, Dláždění 1003/7, 110 00 Praha 1 – DS: uccchjm

Obec Jarohněvice, Jarohněvice 83, 768 01 Jarohněvice – DS: 4w4bj4d

Dotčené orgány – DS:

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Územní odbor Kroměříž, Dopravní inspektorát, Březinova 2819, 767 28 Kroměříž

Drážní úřad, sekce infrastruktury, Nerudova 1, 779 00 Olomouc

Po nabytí právní moci rozhodnutí:

KUZK ODSH

Městský úřad Kroměříž, odbor občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství